

Die Cochema Steckelscha

Die Cochema säin schunn säit ewije Zäite fia ia Schelmesteckelscha bekannt. Dat erschte es schunn iwwa 900 Joahr her. Im Joahr 1831 hatt schunn en Kowwelenza iwwa die Cochema Steckelscha jeschriwwe. Im vorije Johrhunnert hott dann in dä dräiβija Joahre dä Cochema Lehra Jupp Schmelzer die Steckelscha offjeschriwwe. Näije säin im Laaf da Zäit dobäikumm. Folgende Sechszeila stand om Ohnfang:

**Habt Ihr das lustige Cochem gesehen?
Die Stadt, wo die tollen Streiche geschehen?
Wo die Kühe man läßt auf den Dächern weiden
Und der Frosch im Wasser den Tod muß erleiden?
Es ist eine gar alte und fröhliche Stadt,
wo man lieber den Wein als das Wasser hat**

Inhalt

Dä Iwwafall off die Borsch.....	3
En Mannskerl in da Nunneklous.....	3
Bäinächst in de Luft jejoocht.....	4
Die Fässaschlacht.....	4
Dräi Lidda Neije	4
Die versenkt Rathousklock	4
Dä Distelfink	5
Dä Duud dorch Ersäufe.....	5
Lebendisch begrowwe.....	5
Näist als en Kohflade	5
Die Erbschaft vom Pitt Hein	5
Die Koh off da Stadtmoua	6
Die Bougruub.....	6
Fresch Bettwäsch.....	6
Ä Fäiawerk fia dä Kurfürst	6
Dat Rathous ohne Fenstare	6
Die Schul ohne Schornschde	7
Die näi Schul ohne Kanal	7
Erfrischung fia dä Kurfürst.....	7

Dä Oksebesch	7
Dä Trouwedeew	7
Im Hoff jeft jejäähs	8
Dä vaschenke Kerschoff	8
Off da Säuferlist	8
Dä Gurkesaloot	8
Die Resse en da Cochems Kärsch	9
Die Funzele meeßen brenne	9
Die Wäinwett.....	9
Idändisch	9
Dä Ruutsteft joff onjesetzt	10
Dä Kaisa vakloppt	10
Die Bärja meessen Schnie schette	10
Vermummte Jestalte	10
En Zuchtstiar fia die Cunna Köh.....	10
Quätsche jeklaut.....	11
Dä Kofferträja	11
Dat Bloosorkesda.....	11
Die aktuell Cochema Zäidung	11
Ä Kräitz met dem Cochema Platt	11
Die Erwessopp vom Kaiser	12
Dä Borschessel.....	12
Benn et Kalv net säift.....	12
Dat alde Chor in da Cochema Kärsch	12
Duut es duut.....	12
Die Stammeschwätt	13
Jäjaladäin	13
Häi stinkt et	13
Bann has de Duarscht.....	13
Die Fraa Transformator	13
Zwei mool jerätt	14
Dat Jeschäft met dämm Heenamest	14
Dä Krooch es joh hoohl	14
Herbertsche stell dich.....	14
H es fia Hollänna.....	14

Die kirchliche Unnaseeboote	15
Erennjelääscht	15
Es dä Aal blau.....	15
Die Balalaika	15
Dräi Kurze	15
Bann singt iha	15
Drillinge	16
Jeknickde Aia	16
Gratis honn esch net bestellt!	16
Dat Pinnakräitz	16
Nua en Sella	16
Sen Joare her	17
Wat seufs de.....	17
Dä letzte Welle	17

Dä Iwwafall off die Borsch

Dä äldeste Schelmesträisch ess schunn uralt. Et woar em Joahr **1088**, bie dä Cochema Borschgraf, Hermann von Salm un Luxemburg, och als Knoblaachkinnisch weltwäit bekannt, in da Näh von Cochem off da Jacht woar. Als dä off em Haamwääsch off die Cochema Borsch woar, hott denn wohl dä Däiwel jeritt. Ä wollt säin Borschbesatzung ä besje ärjare. Met em Riesealawa hott en die Borsch jestürmt. Awwa ä hot die Rechnung ohne dä Wiart jemacht. Im Borschhoff joof et en riesisch Kloppe räi. Säin eijen Fraa hott kräftisch metjemischt. Vom Borschturm her hot se en gruube Felsbrocke off die Oohngräifa jeschläidart un dobäi säine eijene Maan, dä Knoblaachkinnisch, su jetroff, dat dä off da Stell jehimmelt ess.

En Mannskerl in da Nunneklous

Von **1270** oon woar off em Klustabersch von Cochem en Nunneklous fia fäinare Bäätschwistere. Von denne stammt datt klaa Jedichtje:

Em stelle Nunnuklusa es Alarm. Die Bäätschwistere hätzen bie en Schwarm von offjerechte Heena durchenanna. Ma rooft sesch ängstlich zo: „Et ess en Maan da!“ Ma stöbert ängstlich rem in alle Ecke. Jedoch en Mannskerl lääßt sesch net entdecke. Doch die Klousnarin, die ihre Laade kennt, die reefte die Offjerechte zom Konvent un frääscht: „Bea hott da nou en Maan jeseehn?“ Do säät die Angela: „Esch moos jesteehn. Direckt jeseehn honn esch kaane Maan. Awwa esch säin mia sicher draan, datt aahna enjedrunge, denn esch fast ertappt: Em Abtritt wo die Klobrill huhjeklappt.“

Bäinächst in de Luft jejoocht

Im Jahr 1499 woar dä Treerer Kurfürst Johann dä Zwätte. von Bade widda enmool off da Cochema Borsch. Ä woar hunnsmeed von säina Tuuar dorsch die Aafel. Ä klaa Nickasche kunnt do näist schoode. Bie dä su reschdich omm penne woar, joof et en Rieseknall. Säi Bett ess baal bess on Dä Deck jeheppt.

Wäiss bie en Wand, awwa ohne Plessuare, stand dä Kurfürst im Borschhoff. Batt woar da doo passeert? Die ebbes iwwakandiddelde Borschknäächde hatten die Pous vom Kurfürst jenotzt, dat Polvamagazin offzeräime, dat ousjerehend unna säinem Schloofzemmafensda woar. Dobäi fieng et oon ze brenne unn ess gradewäächs in de Loft jefloch.

Die Fässaschlacht

Et woar em Joahr **1522**, als dä Franz von Sickinge Cochem belarert hatt. Die Cochema woaren good met sisch selwa beschäfdischt. Se hotten good e Riesezeschjelare henna sich. Die leere Wäinbehäldare honn noch iwwaraal ereemmjeläje. Bie dä Wächda vom Ennertstor her Alarm jebloos hott, woa kaan Zäit mie, im die off da Borsch enjebunkade Waffe holle ze jien. Korzer Hand honn se alles, batt ma als Wurfjeschoss jebrouche kunnt, off die Stadtmoua jeschleppt. Dodrunna woaren jede Menge von dä leerjesoffene Fässa. Die honn se dann off die heranstürmende Bagasch jeschmess. Die jooften suu vermalledeert, dat se die Boxe suu voll hatte, datt se Hals iwwa Kopp abjehau säin unn sich nie mie in die Näh von Cochem jetrount honn.

Dräi Lidda Neije

Em Joahr **1564** woar dä Cochema Pastuar Seidelbast de Beicht am hier. Dä woar näi en Cochem un met dänne Trinkjehohnhaite on da Mussel noch net e su vatrount. Do koom en Luhgerba, dä Lauxe Vinz en dä Bäichtstohl. Bie dä Pastuar dämm säin Fahn jeroch hatt, hott dä dem Vinz gläich dräi Litanäie als Buuß offjebrummt. Dä ebbes schwerhörige Vinz fräascht erstaunt: „Biieh?“ Und ä Pastur reeft ebbes louda: „Drei Litaneie!“ Dä Vinz macht off em Absatz kehrt und rennt schnurstracks int Stüffje und reeft säine Soufkumpele zo: „Dat es en Pastuar! Dräi Litta Neije als Buuß! Loos jucke! Bräng dräi Lidda dräiunsechzija off dä Desch!“

Die versenkt Rathousklock

Et woar via em Dräißischjährije Kreesch, also su via **1618**. Bes dohin hot dat selwerne Rathousklöcksche ze alle Jelejenhaate jebimmelt. Awwa dä Stadtrat hatt Bammel jehatt, die Schwede däten inne dat schiene Klöcksche klaue. Su hot se die Klock ous em Tärmsche jehollt, off en Musselkahn verlaade un medde in da Mussel versenkt. Damet se die Klock och noh em Kreesch widda fenne, honn se on der Stell, bo se die Klock versenkt honn, in dä Musselnache en Kerv erennjeschnitzt. Dä Kreesch es schun iwwa dreihunnatfuffzisch Joahr vabäi. Awwa jefunn hon se die Klock bes häit noch net. Awwa ma kann noochts, benn kaan Fremme die Roh stiere, dat Kläckelsche in da Mussel bimmele hier.

Dä Distelfink

Als dä Bärjamaasda Anton Gobelen **1622** ont Ruda koom, hott dä sich en Distelfink in säina Stuff jehaal. Als säin Fraa de Stuff jelöft hott, ess iha dä schiene Vielsche dorch datt offene Fensda wegjefloch. Sofott jooven iwwarall Plakade offjehang. Doch dä Distelfink kunnt jo joarnet lääse. Do koom dä Bärjamaasda off die gloorraich Idee, all Stadttore ze schleëße. Bie en Oomens haam koom, sass da Vielsche tatsächlich widda in säinem Käfisch. Säid demm hot dä Cochema Bärjamaasda widda en Vuel.

Dä Duud dorch Ersäufe

Em Joahr **1624** hot dä Bärjamaasda Schaffhauer em Rathous plötzlich su en äkelische Frosch jefunn un och gläich arresteert. Dat wollt och dä Stadtrat net dulde un hott zor Abschreckung iwwa dä Frosch dat Dudessurdail ousjesproch. Im sicha ze jiehn, ess dä ganze Stadtrat met dämm Frosch on die Mussel jezoch un hott doo dat Urdail selwa vollstreckt – durch Ersäufe!

Lebendisch begrowwe

Su ähnlich es et och dem Moulwurf jang, dä die schiene Musselanlare vermaledeert hatt. Als ma endlich aahne off frescher Tat ertappt hatt, joof dä via dä Stadtrat jezärtt. Dä hot gläisch dat Todesurteil jähn dä Übertäda ousjesproch: Lebendisch begrowwe!

Näist als en Kohflade

Als die Franzuuse unser schien Cochem drangsaleere wollte, hot sisch dä Stadtroot iwwalääscht, bo en dat souer erspoarte Jeld vastäaje kinnt, bess dä Schlamassel eremm wäar. Se honn dat Jeld in en Bäidel jestoch unn en Daachdecka beofftracht, dat Jeld in da Kuppel vom Cochema Kerschtorm ze deponeere. Dä Daachdecka hott awwa dat Jeld heimlich enjehaimst unn statt dem Bäidel en Kohflade in da Kerschtormspetz vastoch. Bie die Rootsheere no em Kreesch sich dat Jeld widda holle wollte, honn se neijst bie su en vadrockende Schesskuppe jefunn. Die Heere honn schien blöd jekuckt. Net wäjem dem vaschwundene Jeld. Awwa bie kunnt en Koh in dä Zwiwwelstorm kumme unn do och noch en Dopp dräije. Wäil awwa dä Bärjamaasda dä Kohflade in dä Hand jehollt un genau unnasoocht hatt, hott dä dä Ehretitel “Schesskuppeditäschela“ jekrescht.

Die Erbschaft vom Pitt Hein

„Pitt Hein, dat was, ne groote Held“, kröhlen die Hollänner häit noch. Dä soll em Joahr **1689** in Cochem en französische Offizia met em selwerne Nool erschoss honn u ess dann no Holland abjehau. Do soll en räisch jestorwe säin. Die Cochema wollden awwa och äbbes von imm erwe. Su es en Kommissjun met a Tasch voll Speese ous da Stadtkass no Holland jezoch un hot sich en goode Daach en goode Maan säin loose. Awwa die gäizije Hollänna honn näist erousjereckt. Noch häit trouern die Cochema dänne verprasste Speese noh. Un die Stadtkass hot sich och nie mie erhollt.

Die Koh off da Stadtmoua

Noh dämm vaheerende Massakka im Joahr **1689** hott ma die Stadtmoua un dat bat von iha iwwerisch woar, jo net mie jebroucht. Su ess mett da Zäit Gras driwwa jewacks. Datt wollt ma nadiarlich net vakumme looße. Do koomen die Supperschlaue ous em Roothous off die gloorräich Idee, ma kinnt jo dat Veh droff weide looße. Awwa bie krescht ma su en Koh off die huh Moua? Met em Streck imm dä Hals unn met „Hou ruck!“ hott ma en Koh huhjezoch. Als die iha Aue vadräht hot und die Zung eroushieng, doochden die Cochema, die Koh leckt sich schun dat Moul fia Fräid. Als die Koh endlich owwe woar, woar nix mie met Gras frääße! Sät demm wäckst dat Gras medahuh off demm kläglische Rest unsara Stadtmoua!

Die Bougruub

Nodemm die aahl Stadtmouer und dat bat von ihr noch iwwerisch woar, net mie jebroucht joof, dorften die Cochema och on da Mussel front boue. Da zo jedem Hous och en vanünftige Wäinkella jehiirt, hott ma die Bougruube ousjehowwe, awwa bohin met däm Dreck? Awwa ma wost sesch ze helfe. Ma hott aahnfach in Richtung Mussel dat nächste Loch jegrowwe unn die Erd von da Bougruub do erenn jeschutt. Dat honn se su lang in Richtung Mussel fottjesätzt, bess dä letzte Erdoushub in da Mussel vaschwunn woar.

Fresch Bettwäsch

Nodämm die Cochema Borsch 1689 nua noch en Schutthaafe woar, moost dä Kurfürst in em Cochema Hotel iwwanoochte. „Awwa“, hott ma dem Hotellje ousrichde loose, „der Kurfürst legt höchsten Wert auf frische Bettwäsche“. Do hott dä „Herbergsvadda“ im Zemman von dämm Kurfürst schunn emool en huhe Stapel Bettwäsch deponeert. Bie dä Kurfürst sich schloofe jeläascht hatt, koom doch tatsächlich all half Stunn e Zemmamädsche un hott dä Kurfürst jeweckt, imm dat Bett fresch ze iwwazehje!

Ä Fäiawerk fia dä Kurfürst

Dä Treera Kurfürst hott widda mool säine Besooch in Cochem oohnjekünnischt. Um imm en besonnens Fräid ze mache, wollden die Cochema inn met em Fäiawerk begrüüße. Doch ä koom schunn meddachs unn wollt och net iwwa noocht bläiwe. Dat hot die Cochema net ous da Roh jebroocht. Da honn se eewe om helle heidere Nommendaach dat Fäiawerk oofjeschoss und die Freudefeua vom Bersch her oofjebrannt – alles zor Ehre vom Kurfürst!

Dat Rathous ohne Fenstare

Als im Joahr **1739** dat näie Rathous off dem aale Moart jebout joof unn ma enzeeje wollt, woar et enne drenn stockdunkel. Ma hatt glatt vajäas, de Fensdere enzeboue. Do woar goode Raat däia! Ä Schlitzuar em Stadtrat koom off die gloorräich Idee, dat Licht aanfach von drouße in et Rathous ze driehn. Bie die erschde Sunnestrahle koome, honn die Schlaumaiere via da Rathousdiar Mousefalle offjestellt un domet die Sunnestrahle enjefang. Ob dänne do drenn awwa die Erleuchtung kumm es, bläift bes häit ä Jeheimnis!.

Die Schul ohne Schornschde

Ähnlich jieng et zo, bie die näi Schul in Betrieb jieng. Als dä Wenda koom unn jeheitzt wääre mooßt, hott dä Owwe schlemma jequalmt, bie die Kä pp von dä Kenna. Bie dä Schornschdefäja die Sach unnasoocht hatt, hott dä festjestellt, datt iwwahaupt kaane Schornschde do woar. Dä Owwe woar met säinem Rohr aahnfach jähn de Wand jestellt wuar.

Die näi Schul ohne Kanal

Bie die näi Schul in da Jahnstrooß bezoch jooft, hott et no poar Daach em Kella kriminell jestunk. Bie dä Strolle-Franz met säinem Abflußbohra net wäida koom, moost die janze Scheise oofjepompt jähn. Doch et hot wäida kriminell jestunk. Nodemm en Bagga deef jenoch jebuddelt hatt, woar iwwahaupt kaa Abflussrohr zor Strooß ze fenne. Ma hatt et glatt bäim Boue vajääß!

Erfrischung fia dä Kurfürst

Em Summa **1750** woar dä Trerera Kurfürst Georg von Schönborn off em Wääsch no Kowwelenz. Et woa haas un e duaschtisch Wedda. Omm Bremma Calmont hot en aane no Cochem jescheckt, se sollen en Erfrischung parat mache. Batt fia en Erfrischung? Dä Wäin es ze schood un löscht och nett dä Duarscht. Sonst honn ma näist – oußer Wassa! Unn datt holle ma ous da Mussel! Als dä Kurfürst in Cochem ankoom, reeft dä Fäierwehrscheff: „Wasser marsch!“ Un dann hot et off dä Kurfürst kräftisch erunnajeräänt. Dä hot noch vasoocht oofzewinke. Awwa die Cochem hon jemaant, dä wollt noch mie! Dä Kurfürst es en säin Kutsch jeflüscht un es om schnellste Wääsch ous Cochem abjehau!

Dä Oksebesch

Et woar em Siewwejährige Kreesch von **1756** onn. Dä Stadtrat hot sesch gruuße Jedanke jemacht, bie en säin Bürja satt krescht. Aahne von denne superschlaue Stadträdtt hott jemaant: „Benn et ous Trouwe Wäin jeft un ous Korn Bruut, boremm soll net ous Okse Flaasch wachse?“ Die Stadträt hott bie su oft nua met dä Käpp jenickt. Also hot ma bäim Metzja e Okseveerdel jekaaft un et unnerhalv von da Knippwiss enjegröwe. Als im Hervst die Trouwe räif joowe, ess ma och zor Knippwiss jepiljert im ze kucke, ob dä Oks baal ernteräif wäär. Von wäitem hot aane von dä schlaue Vertreda jeroof: „Et douert noch ä besje. Die Hörna seet ma schunn! Ä hot do awwa wat vawekselt, denn en gruuß Wingertsschnääl hatt säin Hörner jähn dä Sunn jestreckt jehatt. Bes häit hon se do noch neijst jeernt. Awwa dä Platz, bo dat Okseveerdel vagrowwe joof, hot häit noch dä Nomme „Ochsenbüsch“.

Dä Trouwedeew

Et woar em Johar **1774**. Die Wingarde woaren schunn zo. Do erwescht dä Flurschetz en Jaasebock zweschen dä Stäck von em Rieslingswingerd. Dä Bock joof via dä Stadtrat jeschlaaft. Dä hott en schnurstracks zem Duut vaurdeilt. Wäil dä Drouwe jefrääß hon sollt, sollt ä in da Kelda ze Duut jepresst weere. Doch als dä Bock en da Kelda säin Aue verdräht hot, komm em Ouslaaf nur ruut Flüssischkaat erous. Die Prozedur joof direkt jestoppt. Denn dat kunnt jo net säin: En ruud Breh, bo dä Boc k nua wäibe Drouwe jefrääß hatt. Do moosten

se dä Bock begnadije. Zor Erinnerung hängt im Rathous ä Riesebild von där Prozedur. Un ma hot dämm Jaasebock im Joahr 1938 in da Musselallee zejoahr ä Denkmal jesetzt.

Im Hoff jeft jejääh

Dä Cochema Judd Wolf Hirsch hatt en ziemlich jähzornisch Fraa jehatt. Als im Joahr **1797** iwwa die Sopp bäim Äasse en dumm Bemerkung jefaal es, hott die die Soppeschessel aahnfach et Fensta erous jeschmess. Als dann dat Hauptäähse om Desch woar, hot ihre Maan seelenrohisch dat Deschdooch on alle veer Zippele ohnjepackt unn et samt Inhalt ous em Fensda jeworf. Dämm Offschrei von säina Fraa, koom seelenrohig dä Befehl von däm Housheer: „Zor Abwekslung jefft im Hoff jejääh!“

Dä waschenkte Kerschhoff

Im vareckte Joahr **1848**, in dämm no dem Cochema Ledsche „dat janz Joahr Fassenacht woahr“, hott die Stadt om Kniebrääsch en näija Kerschhoff oohnjelääscht. Die Könischlich-Preußisch-Regierung hott awwa droff bestann, datt en Trennung noh Konfessjone net mie miehlich es. Dat hot dämm Cochema Pastuar Schmidt un och dämm fast katholische Stadtrat iwwahaupt net jefaal. Dä Stadtrat hott dann aahnfach beschloss, dä Kärschhof der katholisch Kersch ze schenke. Jo, su schafft ma Probleme ous da Welt!

Off da Säuferlist

Em Joahr **1851** woar dä neije Bärjamaasta Hermann Corell off Kontrolltuar. In Sehl en da Wärschaft Klasen wollt ä sich en goode Schoppe gönne. „Dou kress von miar nejst!“, sät der Klase-Wiart un zeischt henna die Thek off ä enjerahmt Schreftsteck. Do kunnt ma lääse:

Gemäß Verordnung vom 31. März 1851 dürfen an folgende Personen keine alkoholischen Getränke verabreicht werden:

Karl Schoutebinnis; Jupp Knallkopp; Hannes Nixnotz; Häns Quatschkopp; Paul Dilldopp;
Der Bürgermeister der Stadt Cochem

Dä Gurkesaloot

Dä Hofrat Comes hott em Joahr **1856** ä Rezept iwwa dä Gurkesaloot präsendeert:

Man nehme – en schien schlank, glatt und frisch Gurk. Die wescht ma met em souwere Sackdooch oof. Met jewäschde Fingere un em scharfe Messa jeft die Gurk dann vom Enn zem Still hin jeschellt. Imjedräht jääf se nämlich bedda. Dann jeft se in dinne Scheifscha jeschnitt, good jesalz unn en Wäil met em souware Hanndooch zojedeckt. Dann jeft dat Wassa oofjeschitt un goodes Bucheckereöl und Wäinessisch drewwajeschutt. Ma kann noch Zitronesaft driwwa spränkele unn ä bessje Borrätsch, Peffer und Salz dozookippe. Dann jeft alles good dorschjeschittelt und ä poar Minudde zeje jeloos.

Unn zem goode Schluss doot ma dä janze Krämpel et Fensta rous kippe!

Die Resse en da Cochems Kärtsch

Em Joahr **1859** hott dä Cochema Pastuar Brück festjestellt, dat in säina schien aahl Kärtsch Resse in dä Wänn woare. Bo koomen die heer? Bie lang hält die Moua noch? En Cochema Schlaumeia hot dä Pastuar bequatscht, ma soll inn mool ranloose un die Resse wäären baal net mie ze sehn – et sei denn, et meest met demm Däiwel zojiehn. awwa dat säi in a Kärtsch jo net miehlich. Dä Pastuar woar fruh, Hauptsach die Resse wären verschwunde. Om nächste Daach woaren se tatsächlich net mie se sehn. Dä Schlaumeia hatt se aahnfach met Zäidungspabia zujeklääft.

Die Funzele meeßen brenne

Et woar korz vier dem Joahr **1871**. Off dä Cochema Strooße woar et noochts dunkel. Strooßeladerne joof et noch net. Do hott dä Stadtrat beschloss, dat Jeder, dä noochts in da Stadt unnawäächs es, en Latern trien mooß. Bear die die Kärze berappe soll, bliev unjeklääft. Su säin die Cochema met dunkele Laterne noochts dorch die Stadt jang. Do hott dä Stadtrat en Ukas rousjänn, dat in jeda Ladern en Kärz säin mooß. Also honn die Cochema in ihr Funzele Kerze jestellt, awwa se net oohnjemacht. Jetz es däm Stadtrat die Gall huhkumm un ä hot beschloss, dat in jeder Latern en brennend Kärz säin mooß. Awwa die Cochema machten näißt bie Ärja. Se hon zwar noochts en Funsel metjehollt, och en Kärz erennjestellt un die och oohnjemacht, awwa jetz hon se die Ladern unner dä Mantel jedoohn.

Erscht als dä Stadtrat kloar un däitlich verfücht hot, dat jeda, der noochts in da Stadt unnawäächs es, en Ladern trien mooß, in der en Kärz es, die brennt, un die offen un unvadeckt jetroon were mooß, joof et noochts in da Stadt hella. Boremm net gläich?

Die Wäinwett

Dä Jeheime Kommerzijerat Ravené woar **1876** mem Zuch von Berlin no Cochem unnawäächs. In säinem Abteil hot och dä Zeller Wäinhännela Schier jesääß ohne ze wesse met wämm ä do ä Jespräch ohnjebennelt hott. Om Klottener Bore kunnt ma die Cochema Borsch sehn, bie se noch em Offbou woar. Do hott et dä Wäinhänneler dä Goul jeritt unn ä hott off säin best Foda Zella Scharz Katz gähndä Hoot von säinem Metfahra jewett, dat iwwa dämm Spree-Athena Ritter samt säinem Lustschloss in aahnem Joahr dä Pleitegeier kreise däät. Dä Ravené hott die Wett met em innere Grinse ohnjehollt.

E Joahr später es beim dem Weinhännela Schier in Zell en Bestellung enjang iwwa ah Foda Zeller Schwarze Katz, en Flasche jefellt. So ä Jeschäft hott sich dä Schier net entjiehn jeloos. Poar Daach später koomen dousend Flasche Schwarze Katz off da Cochema Borsch on. Doch dä Ravené hot statt däm Jeld ä Päckelsche no Zell jescheckt. Do drenn hot en säine Hoot jeläscht – unn als Entschädigung en Enladung fia die Enweihung der Cochema Borsch im Mai 1877.

Idändisch

Nodämm im Johar **1879** dat neije könischlich präußische Amtsjericht in Betrieb jieng, hott dat aanes Daachs on die Stadt jeschriwwe, ob ein gewisser Michael Schausten identisch mit

dem Wilhelm Michael Schausten aus Cochem sei. Die Antwort kunnt sich sehe looße: In Cochem leben sowohl ein Michael als auch ein Wilhelm Michael Schausten. Beide seien manschmal dem Trunke erlegen. Ob sie außerdem auch noch identisch seien, habe man amtlicherseits nicht feststellen können.

Dä Ruutsteft joff onjersetzt

Bie die Stadt im Joahr **1880** dä Houshalt offjestellt hatt, woar do noch en Fehlbetaach ous em letzte Joahr unnazebrenge. Awwa su hätt ma sich widda en die ruude Zahle jeritt. Do honn die schlaue Stadtvatreda de Offtraach, dä Ruudsteft oonzesetze zo wörtlich jehollt. Se honn met dämm decke ruude Steft dä Fehlbetaach aanfach dorschjestrech.

Dä Kaisa vakloppt

Et woar su Anfang dä **1880er** Joahre. Do woar dä Kaiser Friedrich noch om Ruda un säine Sohn hot noch in Bonn studeert. Zweschendorsch hot dä Kronprinz säin Türscha jemacht. Su ess en och met säine Metstudände off da Cochema Kermes jelannt. Do honn se die Kettekarsussell off Douer in Beschlach jehollt, nuar em dä Cochema Fraaläit ze imponeere. Dat hot sisch die Cochema Jurend net jefalle jeloob. Un su honn die dä Kronprinz samt Anhang ous Cochem erousjepriejelt. Benn dä spätere Kaiser met em Zuch off da Musselstreck unnawächs woar, hott der korz via Cochem imma die Gardiene em Zuch zojezoch.

Die Bärja meessen Schnie scheppe

Als im Joahr **1885** dä Bärjamaasta Clemens Conrads ous Esch em Cochema Rathous enjezoch es, hott dä gläich en Bekanntmachung jeschreww, datt all Bärja im kummende Wenda die Strooße vom Schnie ze räime honn. Do dä Ousschälla jerood zo säinem Frehschoppe woar, hott dä dat Schräiwes in säina Juppetasch vasenkt – un och prompt vajääs! Als säin Fraa im kummende Frehjoahr die Wendasache weghänge wollt, hott se in da Tasch dat Schräiwes jefunn. Direkt hott se ihre Maan zem Ousschelle loosjescheckt. Do inzwesche die Cochema Strooße von dä Bleeteblädda von dä Kiersche üwwasäat woare, honn sesch die Cochema met Bässem un Schoufel bewappnet un iha Strooße blitzblank jekecart.

Vermummte Jestalte

Et woar om Fassenachtsmoondaach **1887**. Do hott et off äm Fuhrwäsch janz schien jevlämmst. Die Cochema waren jerood off em Ruusemondachszuch, als die Brandklock jedängelt joof. Da jed Sekund zellt, säin die maskeerde Fäierwehrläit schnurstracks off dä Fuhrwäsch jerannt. Do kunnt ma dä Bouere, Bajazzos, Deiwele, Neja, Chinese, Indiaana und Kaubois beim Lösche zokucke. Et woar e Bild fia die Gödda, bie et net schiena zoor Fassenacht säin kunnt!.

En Zuchtstiar fia die Cunna Köh

Die Cunna wollten emool widda fresch Bloot in iha Vehzucht brenge. Uns u sollt en nejje Zuchtstiar her. Ma woar sich en da Aafel schnell aanisch. Off em Haamwäsch no Cunn

wosst man et su räascht, ob ma dat bildhübsche Dear oder dämm säin Zahmhait zeerscht bewunnere sollt. Off em Fuarwääsch stand schunn dat Empfangskomitee von Cunn parat. Awwa och e paar viawitzische Cochema honn dat Dea von Kopp bes Fooß zisteeart. Awwa do fählt doch ebbes, batt en Zuchtstier eijendlich hann moost. Off die dumme Bemerkunge von denne Cochema hin, honn die Cunna äbbes jenaua hinjekuckt. Batt blieb inne dann anners iwwarisch, als dä Ocks ze schlachte.

Quätsche jeklaut

Die Sella woaren berühmt für iha Quätsche. Deshalb honn se och besonnens off iha Ernt offjepasst. Als dä Feldschetz aahne beim Klaue erwescht hatt, jooft dä zem Jericht zideert. Dä Richda joof awwa stutzisch, denn im Prodokoll stand äbbes von jeklaute Äppel. Do säät dä Feldhüda treuherzig: „Et woaren Quetsche und kaan Äppel. Awwa schräiwen Sie mool „Quätsche, Herr Richda!“

Dä Kofferträja

Off däm im Joahr **1905** jeboude neije Cochema Bahnhof dorft och en Koffaträja net fähle. En äldere Cochema Schärja, dä Babersch Korneel, hott dat Amt iwwanomm. Do es en Reisende mit zwei Riesekoffere ous em Zuch ousjestieje. Als der demm Bäbersch Korneel en Grosche in dä Hand jedreckt hot, kuckt der en nur entgeistert onn und sääht: „Mäin leewa Häär! Esch vastiehn dräi Sprooche: Wui es fransießisch; jäs es englisch; unn krawwel mia dä Buckel eroff und driecht äia Keffersche selwa, ess däitsch!“ Unn wäck woar en!

Dat Bloosorkesda

E Luxemborja Bloosorkesda wollt en Ousfluch no Cochem mache un off dem Moartplatz aahne trötere. Die Cochem Rootsheere kunnten awwa met dem Name „Blasorchester“ näist oohnfänge. Se honn jemaant , die Häisa off em Moart dääten dä unjewöhnliche Luftdruck von dem Bloosorkesta net oushalle. Ma kinnt jo on da Mussel in Richdung Cunn spille. Doch die Cunna hatten schunn lang jenooch von demm Cochema Wend. Unn su hott ma denne Luxenborja oofsoohn meesse. Säit demm hot nie mie e Luxemborja Bloosorkesta in Cochem jespillt.

Die aktuell Cochema Zäidung

Dä Wieprecht und dä Eckerskorn von da Cochema Zäidung woaren widda mool off Zechtuar, im die Stimmung in Cochem ze teste. Off em Haamwääsch koomen se och om Cochema Bouhof vorbäi. Do stand en nej Sendung Porzelaanengel fia die Kennagräba. Die honn se sich jeschnappt unn in janz Cochem iwwaraal off die Breefkäste jestellt. Om nächste Morje stand in da Cochema Zäidung en ousführliche Atickel iwwa dä nächtliche Böse-Buben-Streich. Jo su schnell jieht dat häit bestemmt net mie met unsdare Lokalreporda!

Ä Kräitz met dem Cochema Platt

Die Fremme hatten schunn ihr leef Nuut met demm Cochema Platt. Et woar korz no demm erschde Wältkreech, su imm **1925** eremm. Dä Struutmanns Joopa, dä em Borschfridde säin Schräinaräi hatt, hott sesch en da Meddachspous off dat Musseljelända jehuckt. Do koom su

en Turistetussie un wollt äbbes von imm wesse. Dä Joopa hott iha off Cochema Platt jeantwort. Awwa die hott kaa Wuuart vastann. Se hott denn Joopa dann jefroocht, ob ä och Huhdäitsch schwätze däät. Dä Joopa, dä och im Frohsinn dä Sängerboss woar, hott nur dräi Wierda jeantwort: „Naa, nua singe!“

Die Erwessopp vom Kaiser

Dä adelische Heimatdichter Josef von Lauff woar Stammgast in Cunn in da Brixiaade. Seine Zechkumpane hott er aanes Daachs von seinem Besooch bäim Kaisa Wilhelm in Doorn in Holland vazellt. Met dämm hott ä zejoahr zesomme jääs. Et joof en lecka Erwessopp. Säät en Zechkumpan ironisch: „Off die Erwessopp do hätt ich demm äbbes droff jeschess“. Säit demm honn die zwei nie mie zesomme en Schoppe jeklaatscht.

Dä Borschessel

Als no demm erschte Weltkreesch, dä Audovakehr immer sträka jooft, honn su e poar Superschlaue jemaant, met däm Audo bess in dä Borschhoff foahre ze kinne. Doch dat wollt dä Ravené net. Su joof viar die Transporde zor Borsch en Essel ohnjeschafft. Dä Bärjamaasta hott dann folgende Befehl erousjebroocht:

„Ein Befahren der Schlosstraße ist – egal mit welchem Gefährt – untersagt. – Nur Esel gehen den steilen Weg zur Burg hinauf!“

Benn et Kalv net säift

Dä Cunna Gemanderoot woar dofier bekannt, datt die Sitzunge sisch imma in dä Läng jezoch honn – un datt die „öffentliche Sitzung“ anschließend im Rebstock bäi steijendem Alkoholpejel kaa Enn finne kunnt. Aanes Daachs woar die Sitzung bäim Scheffe in da good Stuff. Ma hott iwwa alles jereed, nur net iwwa die Jemaan. Kloar, datt och die Cunna Köh, genau su bie die Heffeflasch die Runde machten. Su joof och beratschlagt, bie ma e Kalf bäim trenke on dä Aama jewöhne kinnt. Demm Schäfte säin Fraa es plötzlich dä Jeduldsfoddem jerss un hott denne „Ratlose“ zujeroof: „Benn dat Kalv net säift, dann breng et häi in de Jemeinderat. Do liert et dat Soufe janz schnell!“

Dat alde Chor in da Cochema Kärsh

Frea standen die Kärsh imma met em Aldarraum no Oste. Su och en Cochem. Als ma im Joahr **1932** die Cochema Kärsh grießa boue wollt, hott ma awwa dä Aldarraum no Norde ousjericht. Dat alde Kohr blieb su en Art Newwekapell. Bie nou die Bombe 1945 die Cochema Kärsh jetroff honn, es nuar noch dat alde Kohr stien bliwwe. Ma munkelt, häi hätt dä Herrgott denne Cochema jezaischt, dat ä met dem Imbou von 1932 net envastann woar.

Duut es duut

In dem aahle Cochema Krankehous off dämm Klustabersch woar bes **1945** dä Katze-Albert dat Mädche fia alles. Su moost ä e mool en Fraa von ihrem Sterwebett in die Läichehall bringe. Dä Katze-Albert hott wohl in säiner Schwulität dat Zemma vawekselt. Off em

Wääsch zem Leichehous fing die arm Fraa oohn, sich ze wehre. Se hott jezappelt und jebrellt. Awwa dä Katze-Albert ließ sesch net ous da Roh brenge. „Hall Dein Schniss“, hott ä jeroof, „duut es duut!“

Die Stammeschwätt

Dä Stammesch bäim Ellis Marie koom off die dollste Idee. Su hott ma aanes Daachs jewätt, datt et kaana schaffe däät en Stunn lang demm Pendel von da Wanduhr met demm eijene Kopp ze folje. Dä Jerichtsmattes kunnt die hunnart Mark Wättensatz good jebrouche. Su es dä off dä Desch jeklettert un hott die Pendelbewejeunge met säinem Kopp nohjemacht. Derwäil hot ma stekum no säine Fraa jeroof, ihre Maan däät sesch su komisch vahalle, do dät wat net stemme. Bie die, noch in da Kittelschiarz bäim Elli ankoom, hot die en Schrei ousjestuuß un ihre Maan vom Desch jezoch. Dä hott awwa dat heulende Elend jekrescht un ousjeroof: „Dou jeckisch Dear, jetz honn esch mäin Wätt valoohr!“

Jäjaladäin

Dä Schesalv koom met em ousjestoppde Uhu zem Stammesch beim Elli. „Hoss Du dä sedlwa jeschoss?“ „Naa!“ Die Soufbröda woaren mie bie perbläx. „Ei, esch woar im Sella Wald off da Pirsch. Do setzt doch su ä Rieseveh off a Tann unn kuckt misch met Rieseaeue oohn. Esch schleiche im dä Baam eremm, im en von henne ze trääfe. Doch die Aue honn mich imma noch treuherzisch oohnjestiert. Bie esch et zweite Mool dä Baam umrunt hon, ess dä Uhu duud vom Baam jefaahl. Ä hatt sich et Knick jebroch!“

Häi stinkt et

Vear Cochema Jäja kommen von da Jacht zereck ohne wat jeschoss ze hann. Fia Frust honn se sesch im Stüffje en Schoppe jenehmisch. Grummelt dä Aane: „Häi stinkt et“. Quängelt dä Annere: „Datt säin bestemmt die Hunn!“ Mormelt dä Dritte: „Mia hatten kaan Hunn dobäi!“ Kimmt die lakonisch Feststellung: „Da wäären se sicher baal kumme!“

Bann has de Duarscht

Dä Schneidersch Elli koom spät oommens met em Bummes Wäin ous em Kella un stellt dä newwa et Bett. Säin Fraa kuckt en nua erstaunt onn. Sääät dä Elli. „Esch jiehn jetz schloofe, un benn esch Duarscht honn, weckst de misch!“ „Unn ban host dou Duarscht?“, fräschet säin Fraa. „Ei, benn de misch wecks!“

Die Fraa Transformator

Off däm gruüße Parkplatz in Sehl stand bes via korzem ä Transformatorehäisje. Als dat no em Kreesch jebout joof, hott dat viawitzig Marie ous Sehl die Orweda jefrooch, bea da demnächst in dat hübsche Häisje enzeje soll. Die honn schelmisch jeantwort: „Ei, die Frau Transformator!“ Dat Maria hott de Hänn iwwa em Kopp zesomme jeschloohn un jepläarzt: „Jo, jo, die Flüchtlinge green imma alles!“

Zwei mool jerätt

Mattes dä Fährmann hott in letzda Sekund en Nichtschwimma in säine Naache jezoch. Dä wollt em als Dankeschön 10 Mark jeewe, hatt awwa nur en Zwanzig-Mark-Schäin im Pottmanee. Sät de Mattes: „Spring noch emool in die Mussel, dann rett esch disch – unn dann säin ma quitt.

Dat Jeschäft met dämm Heenamest

Dä Dazert woar en goode Treffpunkt fia die Aafelbouere. Und ä Dazersch Jäb hatt et foustdeck henner dä Uahre. Aanes Dachs laaft dä bie ä betrepst Hohn in da Wäirtschaft eremm. Ä säät, er bräischt dringend en Zentna Heenamest. Er dät en och good bezaahle. Et meest awwa pure Heenamest säin. Dat woar fia aahne Boua kaa Problem. Bäi säina nächst Tuar no Cochem koom dä Boua met em gruube Sack voll Heenamest oohnjebuckelt. Dä Dazert hott den Boua noch emool jefroocht, ob dä Heenamest och räin wää. Bäläufig erkunnischt ä sich och, ob dä Boua och Gockele hätt. Dä Boua säät stolz, dat off dräi Heena aane Goickelhonn kääme. Do hot dä Dazersch Jäb en Schrei ousjestuuf: „Also doch kaane räine Heenamest!“ Un dä Boua kunnt säine Mest widda met in die Aafel schleppe.!

Dä Krooch es joh hoohl

Dä Bärjamaasda Ferdinand Hillebrand woar kaane Kostvaäschda. Er woar dofia bekannt, dä gruube Wäinfestpokal in aahnem Zuch leerzetrenke. Als dä **1957** in Pangsjon jieng, wollt ma imm en Ehrenkrooch ous massiv Selwa schenke. Als dä Krooch jeliwwat joof unn die Stadträt en jenaua konfiszeeart honn, säät aahne enttäuscht: „Von wejen massiv Selwa! Dä Krooch es joh hoohl!“

Herbertsche stell dich

Als dä spätere Bärjamaasda Herbert Hilken **1955** zor Kummiun jien sollt, moost dä och bäichde jiehn. Ä hot sesch also in dä Bächtstohl jekneet. Awwa säijne Kopp ging jerood bes unna et Gidda vom Bächtstoohl. Do koom die lout Stemm vom Dechant Nickenisch: „Herbertsche stell Dich!“ Wenn dä Helke Hebert späda als Bärjamaasta en Red halle mooßt, hott en am Anfang oft jesoot: „Leewe Mitbürja, liebe Gäste! Net dat se meine, esch wär unhöflich un sitze häi viare. Nää! Ich stijen bereits!“ Maast hot en och zujefeescht: „Esch säin zwar en Cochem offjewacks, awwa häi net gruuf wuar!“ Er hatt eewe original mittelalterliche Maaße!

H es fia Hollänna

Bie die Hollänner Turisde Anfang **1960** Cochem jestürmt honn, hott aane bei er Kneipetuur en Cochema jefroocht: „Goode Dag, hoe kom ik narr de WC?“ Dä Cochema zeischt dä Housflur entlang un säät: „Do henne säin zwei Diere. Do bo D droff stieht, datt es fia Däitsche unn bo H stieht datt es fia Hollänna!“

Die kirchliche Unnaseeboote

Im neije Cochema Stadtteil Broheck jooft **1966** en schien Holzkärsch enjeweiht. Doch die Bontsprechte hatten ihre schienste Spass domett. Se honn sich dorch die Holzwänn dorchjehackt. Dä Militärfarra Norbert Reichel hott säine Generalstab enberooft. Die Strateeke kunnten imm och net wäida helfe. Do hott en sich off säin Zäit em Priesdaseminaar besunn. Zeerscht hot en die Spechte jedaaft. Dann hott en se zor Kummiuun jeführt unn schleeblich hott dä Weihbischof Schwarz se jefirmt. Unn von do oohn säin se nie mie offjetaucht

Erennjelääscht

En Tunist hott sech trotz dä ville Wääschweisa bäi aanem von denne Knaadela on da Muhreapoteek no dämm Wääsch zor Borsch erkunnischt. Dä Oberknaadela Manni hott en zonächst dorsch die Unnabachstrooß zur Musselstrooß jewiese. Von do soll en genau dousend Sch ritt dä Mussel eroff laafe. „Unn benn Se in Sehl oohnkumm säin – dann säin Se vakiart!“

Es dä Aal blau

Es Kejelclub ous Kölle wollt no em ousjedehnde Frehschoppe wat musseltypisches äässe. Im Anjeboot stand en leckere Musselaal. Off die Frach on die Wierdin: „Ess dä Aal Blau?“ kom prompt die Antwort: „Naah – dä ess in da Kärsch im Huhamt!“

Die Balalaika

Die Donkosake sollten in Cochem ä Konzert jähn. Damet et net ze däia jääf, joffen se off Privatemmere vadaalt. Och bäi der ewije Jungfraa Lissbett woar en Musika unnajebroocht. Off die Frooch, wo noch ä Plätzje fia säin Balaleika wäar, sät dat Lisbett: „Kaa Problem, esch schlien aanfach noch e Bett off!“

Dräi Kurze

Die zwei Ur-Cochema, dä Stadtbärjamaasta Helke Herbert und dä Kaufmann fia Brille un Hörjeräte Müllersch Manni unn dä ous Cunn stammende Steuerberada Heimese Theo, woaren net jerood gruuß jeroode. Alle dräi hatten se „original mittelalterliche Maaße. Kurz viar der Joahrdousendwänd woaren die dräi off a Kneipetuur unn koomen och int Braustübche. „Dräi Kurze“ rooft dat Herertsche zem Herwin. Koom prompt die Antwort: „Dat seh isch – unn watt trenkt Iha?“

Bann singt iha

Dä Männajesangvaein Frohsinn hatt Probleme met em Nohwuchs. Junge Sänga sollten heer! Fräsch su en Jungspund: „Bat läuft da su in äierem Vaain?“ „Ei, mia trääfen uns jede Metwoch bäim Datzert im Sälche. Do jeft och e mool e Bierche jeklaatscht, iwwa die neijeste Cochema Nohrichde balawert, en zünftije Skaat jedräscht, en Jebuurdsdaach jefäiert, unn su wäida!“ Jo unn wann singt Iha?“ „Ei, maasdens off em Haamwääsch!“

Drillinge

Dä Schmitze Schorsch unn säi Bäbb kunnten sesch iwwa en raischliche Kennasäjen net beklöore. Vear hiengen dea Modda schunn ohn da Kittelschiarz. Nou woar se widda gooda Hoffnung. Als die Wehe koome, woar dä Vadda em iwwaste Kiersche vom Pinnabärsch omm rigooole. Die Unstasch Hebamm hott iha Bestes jedoon. Noodämm se schunn zwei Kenna jehollt hatt unn noch e drettes erous wollt, joof et och iha mulmisch. Do hott se dä Ällste no em Vadda jescheckt. Dä rennt in dä Wingart un schrei schun von wäitem: „Schnell Vadda, miar kreen Kenna! Zwei säin schunn dooh!“ Bie dä Vadda janz ousa Oodem en dä Stuff koom unn dä Kennasäjen seeht, stießt dä en Schrai ous unn reef: „Himmel, Oasch un Zwirn!“ Dat woar gläich Stadtjespräsch. Om näksde Daach in da Sc huhl fräscht dä Ledhra: „Na, wie heißen denn Deine neuen Geschwister?“ Da klaane Hannes stieht do, stolz bie en Gockelhoohn unn kratzt sesch om Kopp: „Ähh! Esch maaan – Himmel Oasch und Zwirn!“

Jeknickde Aia

Bäim Transport von dä Aia von Gräimasborsch dorsch die buckelische Ennert zom Wochemoart no Cochem jiengen imma mool e poar Eia kapott. Die su jenannte jeknickte Eia mooßten dann billija vakaaft weere un woaren och imma schnell fott. Bie dat Sittels Katräin sisch poar jeknickte Eia laistä wollt, ousjerehend duu woaren kaan mie doo. Sät dat Katrein zo däa Gräimasborja Eiafraa: „Ei, da knick mir aahnfach e poar!“

Gratis honn esch net bestellt!

En Aafela Boua hatt bäim Klase Robert in Sehl 12 Flasche Sella Fohlsbersch Natur bestellt. Dä hott sofort säine Knäascht met dem Wäin lossjescheckt. Als dä bäi demm Boua dä Wäin oofjeliwwat hatt, kuckt dä Boua erstount off die Reschnung unn ließt: „12 Flaschen Sehler Fahlsberg Natur – 1 Flasche gratis!“ Brellt dä Boua denn Knäascht oohn: „Iha vadammdes Winzapack! Die Sort Gratis honn mia iwwahaupt net bestellt!“

Dat Pinnakräitz

On däm Felskippsche vom Pinnakräitz soll e mool en Schäfer dud jebliwwe säin. Benn awwa Fremme zo näigierisch säin, green se och schun emool ze hiare: „Do ess e mool bäim Huhwasser e Scheff widda dä Felse jefoahr unn met Mann unn Mous unnerjang“. Oda awwa: „Benn die Mussel owwe om Kräitz stieht, meeßen die Faada räime!“

Nua en Sella

On da Cochema Apoteek off dam aale Moartplatz hos dä schun öfdas Peard kotze jeseehn. Do stiehn nähmlisch maast su e poar aale Cochema, die sisch selwa in dä Tasch leeje. Bie vom Zwiwwelstorm von da Mardinskärsch de Dudeklock jeklämt hott unn kaane woßt bä jesterwe ess, säät dä Buschschat Manni: „Dat kann nua es Sella säin!“

Sen Joare her

Dä Schouste Jubbes hot et met da Kärsch net esu om Hoot jehatt. Bie dä als Rendna Langewäil jekrescht hott, hatt dä sisch off dä Jakobswääsch no Spanie jemacht. Korz viar Kompostella wollt ä doch säin Sünde bäichde. Awwa bie met dänne dräi Bröckelscha Spanisch. Em Bächtstohl fieng en oohn: „Seniore.“ Vom Pastuur komm ä lout hooste un die Offfordarung: „Sprechen Sie ruhig Deutsch, mein Sohn!“ Do ess däm Jubbes et Herz offjang: „Sen Joahre her, dat esch et letzde Mool bäichde woar!“

Wat seufs de

Dä Schluckspecht von Basserlamaanes Tunn hott et sesch dahaam en säinem Uuhresessel gemütlisch jemacht. Derwäil woar säin Fraa noch om Stremp stoppe. Plötzlich hot dä Tunn lout offjestöhnt. Die Fraa läscht dat Stoppai off de Sait und fährt ihrem Maan iwwa die Klatz. „Batt seufs de?“ fräascht die besorscht. Ous tiefsta Seel koom die Antwort: „Om leewstä en Schoppe Wäin!“

Dä letzte Welle

Dä Schnäidarsch Karl hott bess int huhe Alda jear aane jeklaatscht. Korz via em Sterwe wollt säin good Fraa ihm noch en letzte Wunsch erfelle: „Fraa, breng mia en Flasch von demm Sunndachse!“ Et douert net lang, do woar die Flasch leer. „Fraa, dä doot su good, brängs de mia noch ä Fläschelsche?“ Dat Eheweib ging widda in dä Källa, net ohne demm goode Wäin nohzetrauere. Als in da Flasch nua noch Loft drenn woar, wollt dä Karl noch en Flasch honn. Do es awwa säina Fraa dä Krare jeplatzt un se schreit: „Jeft häi gesoff oda jestorwe?“